

॥१२॥ भूय इति चंडत्वादितोषवन्तोपिपृज्याएवेत्यर्थः ॥१३॥ १४॥ १५॥ १६॥ १७॥ अमर्षणात् ब्राम्हणकोपासहनात् ॥१८॥ १९॥ २०॥ २१॥ २२॥ तेभ्योऽर्थं स्वकुलमिति शेषः ॥२३॥ ॥ इति अनुशासन
साः क्षिप्रकारिणः ॥१३॥ सत्येषां सिंहसत्त्वाश्च व्याघ्रसत्त्वास्तथापरे ॥ वराहमृगसत्त्वाश्च जलसत्त्वास्तथापरे ॥१४॥ सर्पस्य शंसमाः केचित्तथान्ये मकरस्य शः
विभाष्य घातिनः केचित्तथा च क्षर्हणोपरे ॥१५॥ संतिचाशीविषसमाः संतिमंदास्तथापरे ॥ विविधानीह वृत्तानि ब्राम्हणानां युधिष्ठिर ॥१६॥ मेकलाद्रा
विडालाराः पौंड्राः कान्वशिरास्तथा ॥ शौंडिकादरदादार्वाश्चौराः शबरबर्बराः ॥१७॥ किरातायवनाश्चैव तास्ताः क्षत्रियजातयः ॥ वृषलत्वमनुप्राप्ता ब्राम्ह
णानाममर्षणात् ॥१८॥ ब्राम्हणानां परिभवादसुराः सलिलेशयाः ॥ ब्राम्हणानां प्रसादाच्च देवाः स्वर्गनिवासिनः ॥१९॥ अशक्यं स्पृष्टुमाकाशमचाल्यो
हिमवान्गिरिः ॥ अधार्यो सेतुना गंगादुर्जया ब्राम्हणा भवि ॥२०॥ न ब्राम्हणविरोधेन शक्या शास्त्रं वसंधरां ॥ ब्राम्हणा हि माहात्मानो देवानामपि देवताः
॥२१॥ तान्यूजयस्व सततं दानेन परिचर्यया ॥ यदीच्छसि महीं भोक्तुमिमांसागरमेखलां ॥२२॥ प्रतिग्रहेण तेजो हि विप्राणां शाम्यते न घ ॥ प्रतिग्रहं येने
च्छेयुस्तेभ्यो रक्षंत्वयानृप ॥२३॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशासनिके प० दानधर्मे ब्राम्हणप्रशंसायां पंचत्रिंशोऽध्यायः ॥३५॥
भीष्म उवाच अत्राप्युदाहरंतीममितिहासं पुरातनं ॥ शक्रशंबरसंवादं तन्निबोधयुधिष्ठिर ॥१॥ शक्रो ह्यज्ञातरूपेण जटीभूतारजो गुणः ॥ विरूपं रथमा
स्थाय प्रभ्रं पप्रच्छ शंबरं ॥२॥ शक्र उवाच केन शंबरवृत्तेन स्वजात्या न धितिष्ठसि ॥ श्रेष्ठं त्वं केन मन्यते तद्वै प्रब्रूहि तत्त्वतः ॥३॥ शंबर उवाच नास्
यामियदा विप्रा ब्राम्हमेव च मे मतं ॥ शास्त्राणि वदतो विप्रान्संमन्यामियथासखं ॥४॥ श्रुत्वा च नावजानामि नापराध्यामि कर्हिचित् ॥ अभ्यर्च्य भ्यनुष्टुप्
मि पादौ गृण्णामि धीमतां ॥५॥ ते विश्रब्धाः प्रभाषंते संष्टुं ते च मांसदा ॥ प्रमत्तेष्वप्रमत्तोऽस्मि सदा सप्तैषु जागृमि ॥६॥ ते मां शास्त्रपथे युक्तं ब्रह्मण्यम
नसूयकं ॥ समासिंचंति शास्त्रारः शौद्रं मध्विवमक्षिकाः ॥७॥ यच्च भाषंति संतुष्टास्तच्च गृण्णामि मेधया ॥ समाधिमात्मनो नित्यमनुलोममचिंतयं ॥८॥

पर्वणि नैलकंठीये भारतभाष्ये पंचत्रिंशोऽध्यायः ॥३५॥

॥७॥

॥ अत्रापीत्यध्यायस्य तात्पर्यं अस्मिन्नामपि श्री ब्राम्हणप्रसादलभ्येवेति ॥१॥ २॥ ३॥ ४॥ ५॥ ६॥ मांमयिमधुं अमृततुल्यं विद्यां
समासिंचंति शौद्रं मधुपटले मक्षिकामध्विवेत्यादृत्यायोज्यं ॥७॥ समाधिं ब्राम्हणेषु निष्ठां ॥८॥

सर्वं